

ויקרא פרק כג
 (י) דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרְתֶם אֶת קִצְרֶיהָ וְהִבַּאתֶם אֶת עֹמֶר אֲשֵׁיתֶם קִצְיֶרְכֶם אֶל הַכֹּהֵן:
 (יא) וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְיָ לְרֹצְיֶיכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיֶּנּוּ הַכֹּהֵן:
 (יב) וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר כְּבֶשֶׂת תְּמִים בֵּן שְׁנַתוֹ לַעֲלֹתָהּ לַיְיָ:
 (יג) וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִת הַהֵיחָן:
 (יד) וְלֶחֶם וְקֹלֵי וְכֶרֶם לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת קִרְבַּן אֱלֹקֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּע תֵּיכֶם:
 (טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאְכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:
 (טז) עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ:
 (יז) מִמּוֹשֵׁב תֵּיכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שָׁנִי עֶשְׂרִים נִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמִיץ תֹּאפִינָה בְּכֹרִים לַיְיָ:
 (יח) וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפְרֹ בֶן בְּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עִלָּה לַיְיָ וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:
 (יט) וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַת שְׁלָמִים:
 (כ) וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֶת־עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיְיָ לֶכֶן הֵן:
 (כא) וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל מוֹשֵׁב תֵּיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:
 (כב) וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצְיֶר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קִצְיֶרְךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַעֲזֹב אֶת־עַנִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹקֵיכֶם:

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סה/ב

כתוב אחד אומר תספרו חמשים יום וכתוב אחד אומר שבע שבתות תמימות תהיינה הא כיצד כאן ביום טוב שחל להיות בשבת כאן ביו"ט שחל להיות באמצע שבת

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יז/ב

וקדש חדש מנה ימים וקדש עצרת מה חדש למנויוי אף עצרת למנוייה מאי לאו גמר מחדש מה חדש יום אחד אף עצרת יום אחד אמר רבא ותסברא אטו עצרת יומי מנין שבועי לא מנין והאמר אביי מצוה למימני יומי דכתיב תספרו חמשים יום ומצוה למימני שבועי דכתיב שבעה שבועות תספר לך ועוד חג שבועות כתיב דבי רבי אליעזר בן יעקב תנא אמר קרא וקראתם ובקצרכם איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת אימת אילימא ביום טוב קצירה ביום טוב מי שרי אלא לאו לתשלומין ואף על גב דאיתמר דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא אצטריך דרבי אליעזר בן יעקב

רש"י מנחות דף סה/ב

חמשים יום - משמע ימים ולא שבועות וכתוב אחד אומר שבועות ושבועות לא קרי אלא אותן המתחילות באחד בשבת ומסיימות בשבת:
 הא כיצד הא ביו"ט ראשון של פסח שחל בשבת - דממחרתו אחר השבת דהוא יום הבאת עומר ומתחילין לימנות מתוקם שבע שבתות תמימות תהיינה:

רש"י על בראשית פרק כט פסוק כז

(כז) מלא שבוע זאת - דבוק הוא שהרי נקוד בחטף (פי' בשו"א) שבוע של זאת והן שבעת ימי המשתה בגמרא ירושלמית במועד קטן. וא"א לומר שבוע ממש שאם כן היה צריך לינקד בקמץ השי"ן. ועוד ששבוע לשון זכר דכתיב שבעה שבועות תספר לך לפיכך אין משמע שבוע אלא שבע שטיינ"א בלע"ז (אין זיעבענטלינג):

ספר דברים פרק טז

(ח) שְׁשַׁת יָמִים תֹּאכַל מִצוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לֵי אֱלֹקֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה:
 (ט) שִׁבְעָה שָׁבְעַת תִּסְפְּרוּ לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקִמָּה תַחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת:
 (י) וְעֲשִׂיתָ חֵג שִׁבְעוֹת לַיְיָ אֱלֹקֶיךָ מִסַּת נְדָבַת יְדָךְ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְיָ אֱלֹקֶיךָ:
 (יא) וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹקֶיךָ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְעַמְתְּךָ וְהִלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהִגְרָו וְהִיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹקֶיךָ לְשִׁכְנוֹ שְׁמוֹ שָׁם:

(יב) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

ספר ירמיה פרק ה (כד) וְלֹא אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם נִירָא נָא אֶת יי אֵלֵּי הַיָּנוּ הַנִּיֶּתֶן גִּשְׁמֵם וַיִּרְהַ {יִוְרְהַ} וּמִלְקוֹשׁ בָּעֵתוֹ שָׁבַעְתָּ חֻקוֹת קִצִּיר וְשָׁמַרְתָּ לָנוּ:

רש"י תהילים פרק עד פסוק יז

(יז) אתה הצבת - להם כל גבולות ארצם בכל טוב. קיץ וחרף אתה יצרתם - הרי זה דוגמת (ירמיה ה') שבועות חוקות קציר ישמור לנו, לא שנית לנו סדר השנים:

רש"י ירמיה פרק ה פסוק כד

(כד) יורה ומלקוש - כתרגום בכיר ולקיש. שבועות חוקות קציר - שבעה שבועות שחקק לנו בהן שתי חוקות קציר חק העומר וחק שתי הלחם. ישמר לנו - שיהא הקציר בזמנו: